

Række af Aar har udkrævet et alt for stort Tilskud fra Statskassen — thi et aarligt Tilskud af 3—400 000 Kr. er efter vor Mening et alt for stort Offer for Staten at bringe paa denne Opgaves Løsning. Vi er mange, der vel kan erkende, at der i Holbergs Fædreland bør opretholdes en Nationalscene til Fremførelse af Skuespil, en Nationalscene, der er i Stand til ikke alene at yde de Kunstnere, den knytter til sig, de bedst mulige Vilkaar at arbejde under, men som i hele sin Ledelse og i Anlægget af sit Repertoire m. m. først og fremmest tager kunstneriske Hensyn og derigennem virker bedst muligt udviklende og forædlende paa Landets Befolkning; vi er mange, som vel erkender dette, men som aldeles ikke kan erkende en lignende Forpligtelse overfor de to andre Kunstarter, Opera og Ballet, men anser det for naturligt og rigtigt at overlade disse Opgavers Løsning til det private Initiativ. Hertil kommer yderligere, at det netop er disse sidstnævnte Kunstarter, der fremkalder stort Underskud paa Driften og paafører Staten de førnævnte store økonomiske Ofre. Hvis det nu endda var saaledes, at disse store økonomiske Ofre havde bragt os et virkelig tilfredsstillende Resultat, kunde man dog sige, at man fik noget som Vederlag; men det er jo saa langt fra at være Tilfældet, at man snarest kan sige, at man fra alle Sider erkender, at Resultatet i kunstnerisk Henseende har været meget lidt tilfredsstillende, og at man fra de mange udmærkede Kunstnere, der er knyttede til Anstalten, hører den mest levende Utilfredshed med de Forhold, der bydes dem at arbejde under. Det er derfor med Tilfredshed, jeg konstaterer, at den ærede Minister gennem sit Forslag foretager en Adskillelse mellem Kunstarterne, hvilket jeg tror er en Nødvendighed, for at man kan faa en virkelig tilfredsstillende Ordning af Forholdene i Fremtiden, baade kunstnerisk set og ogsaa med Hensyn til Arbejdsvilkaarene for de paagældende Kunstnere.

Som det vil fremgaa af, hvad jeg her har fremført, er jeg ikke nogen begejstret Tilhænger af den første Del af Ministerens Forslag, idet jeg formener, at det er langt større økonomiske Ofre, her forlanges af Staten, end det er rimeligt at bringe for disse Opgavers Løsning. Derimod forekommer det mig, at den Del af Forslaget, som omfatter Ombygningen af Teatrets Scene og Tilskuerplads, danner et særdeles godt Grundlag for en Forhandling om en endelig Ordning af hele Forholdet.

Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skal gaa til at indrette ikke blot een, men to Scener — idet vi ogsaa giver vor Tilslutning til den tredje Del af Forslaget, Opførelsen af den saakaldte intime Scene i den gamle Bygning —, hører til de Ting, vi er villige til at drøfte i Udvalget.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til en ikke blot velvillig, men ogsaa omhyggelig og grundig Behandling i et Udvalg, med det Formaal at tilvejebringe et varigt og saa vidt muligt tilfredsstillende Resultat. Thi efter min Opfattelse, og jeg tror jeg tør sige efter den overvejende Del af mit Partis Opfattelse, er det nødvendigt, at der sker noget. Det er nødvendigt, at de Forhold, som hidtil har eksisteret, bringes til at ophøre, og som jeg udtalte allerede i Begyndelsen af min Tale, har jeg den Opfattelse, at det i overvejende Grad skyldes Sammenknytningen af de 3 Kunstarter, at Forholdene har været saa utilfredsstillende, som de har, baade i økonomisk Henseende og i nogen Maade ogsaa i kunstnerisk Henseende.

Jeg hørte, at det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Venstre, det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Klaus Berntsen), sagde, at han og hans Parti ansaa Planen for at være for dyr. Han føjede til, at de var villige til en Forhandling, der skulde tilsigte at faa tilvejebragt en anden Løsning, og dette glæder mig selvfølgelig. Men naar det ærede Medlem derefter sagde, at han for sin Del — og saa vidt jeg forstod, talte han der ogsaa paa sit Partis Vegne — ønskede de tre Kunstarter bevarede under den samme Ledelse og — saa vidt jeg kunde forstaa af de almindelige Betragtninger, det ærede Medlem anstillede — uden nogen væsentlig Forandring eller Udvikling eller Forbedring af Forholdene i det nuværende kongelige Teater, saa maa jeg sige, at jeg har ikke Tro paa, at det vil lykkes ad den Vej, det ærede Medlem der anviste, at faa tilvejebragt et tilfredsstillende Resultat.

Naar det ærede Medlem derimod udtalte sig for en fornuftig Reform af Teatrets Ledelse og for Afskaffelsen af Feu-Systemet, kan jeg være enig med ham og vil gerne støtte ham i Bestræbelserne for sammen med en endelig Løsning af hele Spørgsmaalet at faa indført en virkelig forsvarlig Ledelse af vort nationale Teater.

Det ærede Medlem føjede til, at det